

ærede Folkething formener sig at være den Æneste, der har en saa fuldstændig Indsigt i, hvad Statens Behov i saa Henseende er, og hvilken Type paa Orlogsflåde, der er den hensigtsmæssigste, at det denne Gang, ligesom forrige Gang, forbeholder sig at tage Bestemmelsen. — Nogle Spørgsmaal, den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kredts (N. Rasmussen) opstillede om, hvorvidt den midlertidige Finanslov for indeværende Aar havde faaet en rigtig Anvendelse eller ikke, skal jeg ikke indlade mig paa nogen Undersøgelse eller Besvarelse af her. Anvendelsen af den midlertidige Finanslov for indeværende Aar er selvfølgelig flet paa Regjeringens Ansvar, og Statsregnskabet vil i sin Tid give fuld Oplysning om, paa hvilken Maade Regjeringen har troet at kunne og burde bringe den midlertidige Finanslov i Anvendelse; først til den Tid, først naar Regnskabet foreligger, tror jeg, at Tiden er kommen til at indlade sig paa en Undersøgelse af de enkelte Spørgsmaal, der naturligvis kunne reises i Anledning af Anvendelsen af den midlertidige Finanslov. Jeg kunde have Lust til at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem for 9de Kredts i Anledning af hans Opforbring, som jeg vil kalde det, til at forsøge, om der ikke gjennem en Oplysning af dette Thing kunde skaffes den Enighed tilveie mellem Rigsdagens tvende Afdelinger, som har været savnet i forrige Samling, og som der ialtsald kan være Fare for ikke vil komme tilstede i denne, om han da virkelig tror, at et nyt Valg af dette Thing vilde give et andet Resultat, om det ærede Medlem virkelig oprigtigt mener, at Landsthingsvalgerne vilde sende Mænd til dette Thing, der ville underkende det Standpunkt, som dette Thing hidtil har indtaget. Jeg tror det ikke. Og dernæst det Spørgsmaal, om det ærede Medlem og hans Venner i Tilfælde af, at det viste sig, at det nyvalgte Landsting stod paa samme Standpunkt som nu, saa ere beredte til at bøde sig; thi uden en fuldkommen Forvisning i saa Henseende vilde det jo være fuldstændig meningsløst, om H. S. Majestæt Kongen vilde bestemme en Oplysning af dette Thing. Jeg vilde helst tro, at det ærede Medlems indstændige Opfordring til at holde sig indenfor Grundlovens Grændser var rettet ikke blot til Regjeringen, men ligesaa fuldt til Alle, hvem der gjennem Grundloven er anvist saavel Rettigheder som Pligter. Jeg tror ikke, at den nuværende Regjering paa noget Punkt og til nogen Tid har givet Anledning til den Formodning, at den ikke til det Yderste, saa yderlig som muligt vil holde sig Grundlovens Bogstav og Aand efterrettelig; men at det Samme er ligesaa nødvendigt at iagttage for de andre Faktorer i Lovgivningsmagten som for Regjeringen, det er klart. Der er blevet erindret idag her i Salen om, at der ved Afsteden fra Lovforslaget i det andet Thing

fra Ordsværens Side udtryffeligt blev udtalt, at det Things Flertal kunde fordrø ubetinget Et, og det var Respekt for Folkethingets Ret til at sige Nei, for Folkethingets Veto, en Ret, man var billig nok til at indrømme, at de andre Faktorer i Lovgivningsmagten havde i samme Maal som Folkethinget. Det forekommer mig imidlertid, at det er ganske klart, at en Ret til at sige Nei, naar den samme Ret tilkommer to andre Faktorer, kan føre til, at det hele Maskineri gaar istaa. Saa meget er jo sikkert, at et Veto, anvendt blot af de to Faktorer i Lovgivningsmagten, de to Afdelinger af Rigsdagen, og i hinanden modstridende Retning, er fuldstændig istand til at standse og umuliggjøre en Finanslovs Vedtagelse. Vetoet anvendt, selv om det kun er paa et ganske ubetydeligt Punkt, er fuldstændig tilstrækkeligt til at umuliggjøre Vedtagelsen af en Finanslov. Men det forekommer mig at være ligesaa klart, at naar Vetoet anvendes i saa stor Udstrækning, som man overhovedet vil kunne give det, fra begge Sider, vil Resultatet blive det, jeg betegnede ved en Standsning i hele det konstitutionelle Apparat. Hermed tror jeg, dersom det ellers var nødvendigt, at have tilstrækkelig illustreret, hvad jeg mente med, at dette Hensyn til at holde sig indenfor Grundlovens Grændser, baade Grundlovens Bogstav og Grundlovens Aand, er lige nødvendigt for alle Faktorer i Lovgivningsmagten. Jeg vil haabe, at en videre Forhandling af Finanslovsforslaget maa vise, at der ikke gjennem den her gjentagne Gange berørte Udtalelse fra Ordsværens for Flektallet i det andet Thing skulde være lagt uoverstigelige Banskigheder iveien for, at der af dette Finanslovsforslag kan resultere en endelig regelmæssig Finanslov.

Krigs- og Marineministeren (Ravn):

Med Hensyn til de Afsnit af det foreliggende Finanslovsforslag, som angaar Krigs- og Marineministeriet, skal jeg tillade mig at udtale mig i Korthed. Ligesom den høitærede Finansminister ikke var istand til at anbefale Thinget en uforandret Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag, ligesaa lidt er jeg istand dertil for de Afsnits Vedkommende, som særlig angaa mig. Naar jeg nu vender mig til de forskellige Paragrafer, skal jeg udtale med Hensyn til § 22, som er Krigsministeriets ordinære Budget, at jeg i saa Henseende kan gaa ind paa Finanslovsforslaget, som det foreligger. Vel er der her foretaget forskellige Redfættelser, som jeg beklager, men de ere dog ikke af en saadan Betydning, at jeg har ment at burde fastholde de paagældende Poster til det Yderste. Af de betydeligste Redfættelser, der ere foretagne paa denne Paragraf, vil jeg dog nævne nogle, og da navnlig en betydelig Redfættelse i